

Hwad godt nöije det wara
må, en dygdälskande maka
få, gillades då
ehrborne, . . .

Alm, Magnus C.,

1 Ic 1689 Höök, Gudmund

National Library
of Sweden

Swad godt nöjje det wära mä/
En dygdälstande Waka få/

Gillades

Di

Ehreborne/ Högwälachtad och Wälbetrodde

Her Gudmund Höök/

Kongl. Academiens i Åbo wälbestälte Qvästor

BRUDGUMMEN/

Sampe

Ehreborna/ Gudfruchtiga och Dygdälstande Jungfru/

Jungf. Sara Lietzen/

Den Ehreborne och högachtade Herrens/

Herr NICOLAI Lietzens/

Affessoris wthi den Höglöfl. Kongl. Hof-Rät i Åbo
Kärlskelige Dotter/

BRUDEN:

Wthi den helga Trefaldighezs Nämpan/ medelst högt och
förnämt Fölsznärwaru/ med hwar annan et Ehri-
steligit och kärligt Echta förbund ingingo den 17

Sept. åhr 1689.

3 101.

34

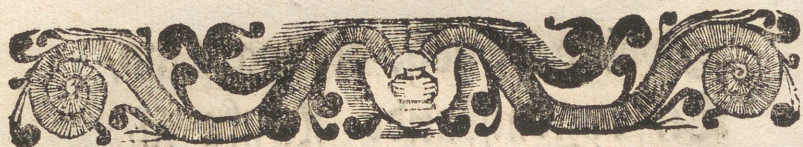

34

1689

35

1689

En Man är säll som en dögdig Huusöfra
finner/

Des Inka iag ej kan upräkna eller hinne/
Hälsf när en sådan får, som from/ koft är
och tåct/

Den man behagar bäst och är ihuuset tåct.
Mans Hierta uthan list tbr vppå henne litta /

Dch när sig någon brist i huuset will inrätta/
Medh bästa råd och hielp hon griper under arm/
Som hon vptändia kan/ gör lust och ingen harm.

Så bör en sedig Dam som Dögden gärna huser
Beprijsas medh all skål/ när höfligheet des Inser/

Medh wackra seder fler emot sin kåre Man/
Då wård är hon beröm/ hon winner det försan.
Herr Brudgum GUDMUND HÖSK haer detta
billigt achtat/

En maka from och koft han rätlig eftertrachtat/
Dch som han haer begiärt/ så hafwer han nu fått.
Dögdebepriidd Brud Jungfru SARAI VJETZEN
ernått/

Som prålar nu medh Krank i sine Abre - kläder/
Du sådant Dögden plå/ förvtan något fläder/
Den henne älska/ gie/ och det är hennes frögd
At hon så tröna får/ den hon så finner bögd.

Iagh wist försäkrar mig Her Brudgum wål får röna/
Stoor nytta/ Jhrad stoor blir honom Bruden sköna;
Min ord utbrätta ej at gifwa henne roos/
Hon prijsas wål äntå/ när hon är honom hoos.

Du

Du sál och saligh wist den matan monde wara /
 Som ej någon olåt af wännen sin befarar /
 Du då en stadigh frögd dem föllier utban meen /
 Då är Hiertat förnögt / kärleken pur och reen.
 Ej mindre lcka haar och Jungfru Bruden funnit /
 Som en försichtig Man til mata fát och wunnit
 Som henne utban swijt / både i lust och nödh /
 Wil álsta / hålla tár alt til sin bleka dödh.
 Förlån så gode Gudh dem wälstånd / frögd och lcka /
 At dem tin fröjd / tin tröst / tin saligheet må smicka!
 Låt barn och barnebarn til Slächt och wäppers gagn /
 Uppesa dem och så ett ewigt heders Namn!
 Sidst efter dagar mång / mång år och glada stunder /
 Dem Gudh försätt til tin Himmelske höga lunder /
 Til Ewig Frögd och roo / til Glädie utban mått /
 Att de då salige det sälla måhlet nått !!!

MAGNUS A. M.

 Hen som wil giffta sig / aldrig han måst försata
 At bidia Herren Gudh om fromer och god Mafa /
 At stadsse fruchta Gudh / och waka som een Man /
 Sampt efter sträfwa dngd det måsta som han
 kan /

Seen wara säker på / at Gudh des möda lissar /
 En dngdig och from Siäl til Hustru honom wijsar.
 Det har Her GUDMUND HÖR här til betrach-
 tat wäl /
 Ja Jungfru MERTZ också; ty statts bägge säll /

Til

Til Gudh de satt sitt Hopp/ befljttat sig Dngd lära/
Derför sin Hedersdag the sijra medh stoor åbra:
Kanskee her HSK en trodt försön Gudz varit så/
Han Jungfru SARUJELZ til Brud stull' nån sijn så/
Som långt är från hwar ann vpwyrne som och södde;
Doch Gudh det lagat har/ thet wärcket vnder södde.
Her Brudgum tacken Gudh som Ehr til störst behag/
Bestört god Tienst/ from Brud/ hög - förnämt Swä-
gerlag/

Gud tacken Jungfru Brud som fått en Man wärd heder/
Den ehr en oljst är i dngder och i seder.

In lefwen wäl förhögd til åhren mång i Lust/
Gudh böje städz från Ehr olucka sorg och Duff!
Gud hälsa/ frijd förlån/ at I må boo tilsaniman /
I Ebta kärlekz Troo på Jorden Ehr til Gamman/
Dch när som aldrasidst/ Ehr Lifz långd ändas må/
Gud Ehr i Himmelt Frögd til sig anamme tå !!!

SVENO Roosberg.

